

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-147/16

**Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW
proti
Susan Romy Jozef Kuijpersovej**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal vredegerecht te Antwerpen)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom – Preskúmanie vnútroštátnym súdom *ex offo*, či zmluva spadá do pôsobnosti tejto smernice – Článok 2 písm. c) – Pojem „predajca alebo dodávateľ“ – Zariadenie vysokoškolského vzdelávania financované v prevažnej miere z verejných zdrojov – Zmluva týkajúca sa bezúročného splátkového kalendára pre pohľadávky z titulu študijných poplatkov a nákladov na študijný pobyt“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 17. mája 2018

1. *Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13 – Vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie – Právomoc vnútroštátneho súdu preskúmať ex offo rozpor medzi zmluvnou podmienkou a vnútroštátnymi predpismi verejného poriadku – Povinnosť vnútroštátneho súdu preskúmať ex offo, či zmluva môže prípadne spadať do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prípadne, či je takáto podmienka nekalá*

(Smernica Rady 93/13, článok 6)

2. *Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13 – Pôsobnosť – Zmluva týkajúca sa bezúročného splátkového kalendára pre pohľadávky z titulu študijných poplatkov a nákladov na študijný pobyt uzavretá medzi zariadením vysokoškolského vzdelávania financovaným v prevažnej miere z verejných zdrojov a študentom – Zariadenie, ktoré má byť má byť v rámci tejto zmluvy považované za „predajcu alebo dodávateľa“ – Zahrnutie*

[Smernica Rady 93/13, článok 2 písm. c)]

1. Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie, pričom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel má právomoc preskúmať *ex offo* rozpor medzi zmluvnou podmienkou, na ktorej je založená žaloba, a vnútroštátnymi pravidlami verejného poriadku, je povinný preskúmať *ex offo*, či zmluva obsahujúca túto podmienku patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prípadne, či je takáto podmienka nekalá.

Okrem toho Súdny dvor tiež rozhodol, že vzhľadom na povahu a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana spotrebiteľov zaručená touto smernicou, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré majú v rámci vnútroštátneho právneho poriadku právnu silu noriem verejného poriadku. Je potrebné vychádzať z toho, že táto kvalifikácia sa

vzťahuje na všetky ustanovenia smernice, ktoré sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného uvedeným článkom 6 (rozsudok z 30. mája 2013, *Asbeek Brusse a de Man Garabito*, C-488/11, EU:C:2013:341, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).

Z toho vyplýva, že ak je vnútroštátny súd podľa vnútroštátnych procesných pravidiel oprávnený preskúmať *ex offio* rozpor žaloby s vnútroštátnymi pravidlami verejného poriadku, čo podľa informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania platí v belgickom súdnom systéme v prípade súdu rozhodujúceho rozsudkom pre zmeškanie, musí túto právomoc uplatniť aj na účely posúdenia *ex offio*, či vzhľadom na kritériá stanovené smernicou 93/13 sporná podmienka, na ktorej je založená táto žaloba, ako aj zmluva, v ktorej je táto podmienka uvedená, spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prípadne, či je takáto podmienka nekalá (pozri analogicky rozsudok z 30. mája 2013, *Asbeek Brusse a de Man Garabito*, C-488/11, EU:C:2013:341, bod 45).

(pozri body 35 – 37, bod 1 výroku)

2. S výhradou overení, ktoré má vykonať vnútroštátny súd, sa má článok 2 písm. c) smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že slobodné vzdelávacie zariadenie, o aké ide vo veci samej, ktoré uzavrelo s jednou zo svojich študentiek zmluvu o podmienkach splácania súm, ktoré táto študentka dlhuje z titulu študijných poplatkov a nákladov na študijný pobyt, má byť v rámci tejto zmluvy považované za „predajcu alebo dodávateľa“ v zmysle uvedeného ustanovenia, takže uvedená zmluva patrí do pôsobnosti tejto smernice.

Tento výklad potvrdzuje aj ochranný cieľ, ktorý sleduje táto smernica. V rámci zmluvy, o akú ide vo veci samej, totiž v zásade existuje nerovnosť medzi zariadením vysokoškolského vzdelávania a študentkou, daná asymetriou informácií a odborných znalostí na strane týchto zmluvných strán. Takéto zariadenie má totiž k dispozícii trvalú organizačnú štruktúru a odborné znalosti, ktorými nevyhnutne nedisponuje študent konajúci so súkromným zámerom a ktorý sa s takouto zmluvou stretáva príležitostne.

(pozri body 59, 60, bod 2 výroku)